

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Učitelji slovenski! Čas je tu, da se zjedujemo tesneje.

„Viribus unitis“.

I.

Na tesnejše združenje slovenskih učiteljev, brez ozira na zemljepisne meje, mislili so že oni možje izmed nas, kateri so osnovali „Slovensko učiteljsko društvo“ v Ljubljani. Škoda, da neso njegova zborovanja potovalna. — Ko bi zborovalo ono vsaj vsako drugo leto zvnaj središča Slovenije na pr. jedenkrat (znabiti o času trgatve) tam doli v Rudolfovem mej skoraj pozabljenimi Dolenjci, v drugič (znabiti o Duhovem) — v Postojini mej zavednimi Notranjci, v tretjič (znabiti o velikih počitnicah) kje na Štajerskem, kjer so dandanašnji zavedni in značajni učitelji slovenski podobni izpostavljeni tarči, v katero smejo poljubno streljati nasprotniki Slovencev in „nejednakovrednih“ Slovanov sploh svoje najostrejšje, z natolcevanjem, obrekovanjem in ovađuštvo otrovane pušice, ne da bi se našel kdo v to poklican, kateri bi te narodove mučenike vspešno zagovarjal. V novejšem času napada, sramoti in žali jih celo strokovnjaški (?) list „Päd. Zeitschrift“ v Gradci, menda zato, ker so jo spodnje-štajerski učitelji do sedaj duševno in denarno prav pridno podpirali. Za časa prejšnjih urednikov njenih ni se nikdar kaj takega pripetilo.

Dr. Lukas, Gugl, Trunk so pač izkušeni, previdni pedagogi ter preplemeniti, da bi svoje sobrate in sodeželane tako lehkomišlno žalili, kakor je to storil predrzni Lipničan F. Fellner, katerega je v program sprejeta Gregorčičeva pesen „V pepelnici ne noči“ (na ženskem učiteljski v Gradci) tako raztogotila, da jo je v dotičnem poročilu omenjenega lista prav na konci zaničevalje omenjal z nespametno opazko: „Tiefer gehängt und festgenagelt“ — pojem nemškega izraza „taktlos“, — ter pokazal se jako jako mladega — a za toliko ljubeznivejšega (?) nemškega tovariša (?) našega, kateri v svoji tolerantnosti (?) in liberalnosti (?) svoje kolege oziroma sodeželane brez vsakega povoda s svojim ostrupljenim jeklom pika, zbada ter zasramuje v učiteljskem listu, ki se tiska v mestu, kjer je tudi nekaj vrlih

učiteljev slovenskega rodú nastavljenih in kjer ima c. kr. dež. šolsko oblastvo svoj sedež. Šolsko oblastvo terja od slovenskih učiteljev za razumno nižjo plačo najmanj toliko, kolikor od nemških, kateri pa imajo le v jednom, namreč v svojem materinem jeziku poučevati. In kdo se je potegnil razun „Popotnika“ za nas?? Meni ni nikdo znan, ki bi nam bil naklonil zasluženost satisfakcijo.

V zborovanje na Štajerskem določilo bi se Celje ali Maribor, in ko bi se nam tukaj delale ovire — pa kak večji trg, kakor so: Žalec, Šent-Jurij ob južni železnici, Sevnica. V četrtič zborovalo bi ono društvo v Trstu ali v Gorici, v petič (v nadejji, da se mej tem že razmere zboljšajo) kje na Koroškem, na pr. v Prevalih ali v Rožnej dolini. Saj nam je znano, kako zapuščeni so tam naši pravi tovariši, kako jih naši nasprotniki od vseh strani pisano gledajo, jih stiskajo in preganjajo, da bi jih poprej upognili ali pa celo uničili. Slovenskega prepričanja učitelji na Koroškem podobni so onemu samostanu, katerega redovniki so obsojeni na izumretje. Saj so brez vsakega zavetja. — Tudi Bled mej premožnimi in ponosnimi Gorenjci utegnil bi biti jako pripraven kraj za taka zbirališča, ker bi bilo tam še posebno mogoče spajati prijetno s koristnim. Nadalje Idrija z ozirom na sloviti rudnik in pa Radgona zaradi bližnjih Prekmurcev. Pri tem bi znal ta ali oni oporekati: „To je vse predaleč za mene“. — Se ve da je za posamičnike ta ali oni napominanih krajev daleč, prav daleč, kakor je bila tudi Opava za pojedine nemške učitelje daleko, prav daleko; a pomisliti gre, da se pride s potovalnimi zborovanji zopet drugim naproti, kateri bi se takih skupščin le redkokada ali znabiti nikoli ne udeležili, ako bi bile na Ljubljano omejene. Število slovensko-učiteljskih društvenikov je še danes vzlic večletnemu obstanu le pičlo, a bi se po navedenem načinu gotovo in najhitreje množilo; saj bi prilika k pristopu ponujala se tudi od Ljubljane preveč oddaljenim, zlasti nekranjskim učiteljem slovenskim.

Da bi se s tem korakom širila v večje meri sedaj mej slovenskim učiteljstvom pogrešana bratovska vzajemnost, zavednost, samosvest,

odločnost, pónos in značajnost — mi ni treba še posebej naglašati; — največ pa bi s tem pridobila šola slovenska in ž njo ves narod, kajti smoter društvu ne more ter ne sme biti drug, nego gojitev znanosti, vaje v strokovnjaške spretnosti in petje, tedaj vsestransko napredovanje. Da bi taka zborovanja tudi na zvnaj dobrodejno, posredovalno uplivala, zlasti takrat, ko bi jih prirejalo in vodilo previdno izvoljeno ravnateljstvo, pritrdil mi bo gotovo vsak, kdor ne dvomi nad močjo združenja, zjedinenja. Tako bi se mi približevali občinstvu, občinstvo pa nam, — toliko naglašena zaupljivost mej šolo in hišo, mej učiteljem in stariši, bi rastla, spoštovanje vsled boljšega prepričanja do večkrat zaradi nevednosti, tedaj po nedolžnem zaničevanega šolnika bi se vedno bolj utrjevalo, — in naša sveta stvar bi s tem neizmerno veliko pridobila. Verjemite mi, mili mi sotrudniki, kadar smo simpatij slovenskega razumništva zagotavljeni, kadar imamo roditelje naših šolarjev na svoji strani, kadar stoji narod naš za nami: potem se nam ni več bati za njegov obstanek, pa tudi ne za bodočnost narodovega učiteljstva.

Vzгляд Gladstona na Indijo.

Sedaj, ko se bode vprašanje o afganskih mejah moralo kmalu rešiti tako ali tako, je jako umestno opomniti čitatelje na nek članek Gladstonov, ki je izšel leta 1877. v „Revue du XIX. siècle“ in tedaj napravil mnogo hrupa. Vrli vodja opozicije tedaj, ko je to pisal, še ni mislil, da bode kmalu v praksi prisiljen mnogo popustiti od svojih nazorov, katere je protipostavljal nazorom Beaconsfieldovim. Gladstone je rekel, da vedno širjenje kolonij je pravo zlo, ki utegne v kratkem napraviti Angliji mnogo škode, kajti vleče jo v politiko naključb in ovira notranje reforme. V Angliji in v Evropi razširjeno mnenje, da je Indija potrebna Angliji, je krivo in za Anglijo poniževalno. V nobenem oziru ni Anglija zavisna od Indije. Mi imamo res, kar sam priznavam, nekatere dolžnosti do Indije, interesov pa prav nobenih. Če je tudi Indija nekako zavisna od Angleške, in jej tudi plačuje ne-

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

Šestnajsto poglavje.

Volitev. — Sobota.

(Dalje.)

Set, odgovorila je dobra kristijana, ali nam ni zapovedano, mej seboj ljubiti se?

Da, Marta; a jaz te vprašam, ali čutiš za me kaj onega čuta, katerega svet ljubezen imenuje.

Ne vem, kaj bi odgovorila, jecljala je plaha golobica; zmeraj sem skušala, vse svoje brate jednako ljubiti; a Set, če ti moram priznati, opazila sem večkrat, premišljujoč svojo notranjost, da te splošne ljubezni ti sprejemaš več, nego svoj del.

Priznala sta si ljubezen; umakniti se ni bilo več mogoče ne njemu niti njej. Slišal sem, mislim, glasen poljub, ki je to zaroko potrdil; kar Marta nenadoma zakriči ter poskoči na klop. Velikansk, črn pes iz novega Fundlanda bil je skočil mej zaljubljeni par. Vstal sem, ter v senci zapazil Zambrove bele zobe. Porednež zakrohotal se je; da bi se

namreč maščeval nad kvakarco, odprl je bil hišna vrata ter tega nadležnega gosta podražil na Marto, ki se ga je toli prestrašila.

Rad res nesem imel kvakarja, vender sem nehoté občudoval njegovo stanovitnost in krotkost. Ne da bi se bil bal psa, temveč poklical ga je k sebi, vzel iz žepa kos sladkorja ter ga ponudil živali, ki se je dala prav rada zapeljati in gladiti.

Prijatelj, rekel je sveti mož psu, ki ga je, z repom migljaje, opazoval, motil in skazil si mi najslajši trenutek mojega življenja; kdo drugi bi te bil tepel ali celo ubil; prav bi ti bil storil; a jaz ti hočem pokazati razloček mej kvakarjem in navadnim človekom. Mesto osvete bode mi dovolj, da ti dam grdo ime.

Nato je Set pomignil psu, ki je za njim skakljal, da bi nov kos sladkorja dobil, ter ga je peljal pred vrata; potem je v hipu zaprl okrižje, ter na ves glas klical:

Stekel pes! Stekel pes!

V hipu so izginili črevlji z oken. Tisoč in tisoč glav je opazovalo psa, ter mu pretilo. Kamenje, palice, stoli so kot toča leteli na ubogo žival. Strel ga je ubil, predno je došel do konca ulice; padel je, da ni več ustal, hudo zalajaje, da mi je kar srce pretreslo.

Ves razkačen sem ugrabil Seta za ovratnik ter ga skozi vrata pognal.

Zanikernež, rekel sem mu, ne vem, kdo me zadržuje klicati: Stekel kvakar! da bi te ubili kot ono ubogo žival.

Prijatelj Danijel, odgovoril je mojster Set, na ulici svoj klobuk pobiraje, jaz te bodem že našel. In mrzlo je odšel.

Idite v svojo sobo, gospica, rekel sem Marti. Kaj počenjate o tej uri na vrtu.

Za milega Boga! gospodine, rekla je ihteč se, nič slabega; iskala sem le zeta svoje mater!

Srd me je skoro zadušila. — Koliko ljudi, vzkliknil sem, se imenuje krepstne in se zmatra za krepstne, delajo pa tako, kot ta strahopetni hinavec! Občuduje se kot poštenjak in svet mož, ker se ne dotakne svojega sovražnika, a tega se otrese, da mu dá grdo ime. Obrekovanje! obrekovanje! ti si način zavratnega umora pri narodih, ki se s svojo naobraženostjo hvalisajo. Sramota tem zanikernežem, ki se tega ostrupljenega orožja poslužujejo in če tudi le, da ubijejo ubozega psa.

Popolnem ugnan po tem samotnem govoru, ulegel sem se v posteljo, ter sem mislil na žalostni dan, katerega mi je prvo veselje jutranje sobote obečalo. Kako sem pogrešal one naravne radosti

kak davek, a ta davek je tako neznan, da ne dosega niti stotinke teh koristij, ki jih ima Indija od trgovskih zvez z Angleško. Indija ne povišuje naših vojnih sil, ampak je le požira. Sila in pomen našega naroda obstaja v našem posebnem geografskem položaju, da smo odločeni od vsakega političnega upliva. Da imamo kolonije, to le do neke stopinje pospešuje našo veljavo, to nekoliko zaradi npravnstvenega in socialnega veličja, največ pa zaradi tega, ker je mej inozemci še vedno razširjen kriv predsodek, da naša moč obstoji v kolonijah, razstresenih po vsem svetu. V resnici pa te kolonije nakladajo nam le težke dolžnosti, ki so posebno težke, kar se tiče Indije. Mi smo zvezali svojo osodo z osodo te dežele in čast nas sili, da se temu ne odrečemo. Protestujem pa proti nesramnej misli, da je Anglija zavisna od Indije in da je to vprašanje narodne časti. Potem je Gladstone protestoval proti misli, da bi Indijo morali skušati pridržati z vojno silo. V tem oziru je glavni fakt volja 240 milijonov domačih prebivalcev, ali rajši ostanejo zavisni od nas, ali da pa kako premene vlado. Bojazn, da Rusi pri prvem ugodnem slučaju napadejo Indijo, zdi se Gladstonu smešna. Koncem svetuje svojim rojakom popustiti nepotrebno nezaupnost in resno se lotiti notranjih zadev.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 18. aprila.

Državni zbor se bode slovesno zaključil v sredo, 22. t. m., ob 12 opoludne, tako je naznanil ministerski predsednik predsedništvu zbornice poslancev.

Upravno sodišče imelo je zopet razsojati dve pritožbi Nemcev na Českem proti enakopravnosti českega jezika. Nemci se na vse načine branijo českomu jeziku dati prava, ki mu gredo, in vselej se pritožujejo do poslednje instance, če tudi je že upravno sodišče večkrat podobne pritožbe zavrglo. Mestna občina Prahatska pritožila se je, da bi morala ustanoviti dvorazredno šolo s českim poučnim jezikom. Sklicevala se je, da je tam česka privatna šola, dasi je upravno sodišče že večkrat izreklo, da v takih slučajih se ne sme ozirati na privatne šole. Nadalje so navajali, da pri dotičnem poizvedovanju neso povsod očete, ampak v nekaterih slučajih tudi matere povpraševali, če želijo otroke v česko šolo pošiljati, pa teh slučajev je bilo primerno jako malo, tako da se upravno sodišče nanje ni moglo ozirati. Drugo pritožbo smo pa že ob svojem času omenili v našem listu. Mesto Liberca se je namreč pritožilo, da je česki deželni odbor razveljavil ukaz mestnega oblastva, ki se je dal zdravniku Šamaneku, da ima o nalezljivih boleznih in o zdravljenju magistratu poročati v nemščini. Pritožba trdi, da deželni odbor za to ni bil kompetenten. Tudi ta pritožba zavrgla se je in mestna občina mej drugim opomnila, da tudi za njo ima §. 19 državnih osnovnih zakonov veljavo.

Vnanje države.

V sredo so **srbski** skupščinarji zbrali se v Niši. Najprej so bili v katedrali pri božji službi, katero je opravljal škof Demetriji, potem so pa imeli sejo, katerej je predsedoval starostni predsednik Zdravković, in volili verifikacijski odsek.

Ruski generalni verifikator na Kavkazu, Dondukov-Korkakov, odpotoval je iz Tiflisa, da na

mestu ukrene potrebne varstvene naredbe proti roparskim napadom v ujezdih Ževat in Lenkoran. Potem bode ogledal vojne čete v Daghestanu in pristanišče Petrovsk z ozirom na železnico, ki se misli graditi iz Vladikavkaza v Petrovsk. — Danes praznujejo v Rusiji tisočletnico sv. Metoda. V Peterburg prišlo je že večeraj več odličnih slovanskih gostov, mej njimi bolgarski metropolit in bivši srbski ministerski predsednik Ristić. Tuje goste je sprejelo „Slavjansko blagotvornostno občestvo“ in več dostojanstvenikov. Na pozdrav je odgovoril Ristić z dolgim francoskim govorom. Rekel je, da ga veseli, da bode mogel carju osobno izreči svojo hvaležnost. Srbi nikdar ne bodo pozabili, kaj so Rusi za nje storili. Veseli ga, da je prišel k slavnosti, ki ima pokazati jedinstvo vsega slovanskega sveta.

Bivši **francoski** ministerski predsednik Ferry priporočal je na nekem shodu v Epinalu, da naj se podpira novo ministerstvo.

Poslednje dni se je upanje dosti povečalo, da se **afgansko** vprašanje reši mirnim putem. Angleška vlada je miroljubnejša postala, samo indijski podkralj lord Dufferin se kaže jako bojaželjnega in vedno zagotavlja Angležem, da so vsi indijski poluzavisni knezi pripravljeni z vsemi silami pomagati Angležem. Mi mislimo, da se angleška vlada ne bode dala zapeljati po tacihi poročilih, ker sama najbolje ve, koliko se more zanašati na te domače indijske vladarje. — Rusija pridno nadaljuje vojne priprave, ko bi le prišlo do vojne. Z raznimi lastniki parnikov na Hvalinskem morji sklenila je pogodbe, da bodo prevažali vojake in druge za vojno potrebne stvari. Odeso so sklenili, kakor hitro je moč, utrditi. — Ruski listi vedo povedati, da je v Afganistanu buknil ustanek. Narod neče več trpeti emira, ki se tako brati z Angleži. Kake posledice bode imel ta ustanek, ako se ta vest obistini, se še sedaj domnevati ne more. — Poslednji boj ne bode ostal brez nasledkov. Pred bojem bi bili Rusi lahko marsikaj odjenjali, kar sedaj ne morejo že zaradi časti ruskega carstva. Zato pa neki Rusi vsekako ne odstopijo od svoje terjatve, da se Penzdeh pridruži Rusiji in da se angleški častniki ne smejo zadrževati v Heratu. V Quettahu se tudi ne bodo smele zbirati nikake čete, kajti to bi Rusi zmatrali za sovražen pojav. Sicer se pa na obeh straneh kaže večja pomirljivost.

Turčija sama ne vé, ali bi se veselila ali bala rusko angleške vojne. Na eni strani se turški državniki radujejo, da se sedaj Rusija in Anglija kar rujeta za turško prijateljstvo. Kar na mah je sultan dobil veljavo, kakeršne morda niti sam pričakoval ni. A ravno to napravila težava Turkom, za koga bi se odločili. Neobhodno se bodo morali jednemu zameriti, če hote drugemu ustreči. Kakor se govori, mislijo baje varovati nevtralnost morskih ožin. Za to je prigovarjajo tudi druge vlasti, ki bi rade kolikor je moči omejile vojno na Azijo. S tem bi Turčija ustregla Rusiji, pa tudi mnogo storila za mir v Evropi, a vprašanje je, kako bode varovala nevtralnost Dardanel, ko bi angleške oklopnice s silo hotele prodreti v Črno morje. Morala bi jih s topovi zavračati in tako nehoti začeti vojno z Angleži. Ako bode pa odprla Angležem pot v Črno morje, bode se pa zamerila Rusiji in ta bode imela dovolj povoda tudi z njo začeti vojno. Pa ne le Rusija, temveč tudi vsaka druga država bi lahko začela boj s Turčijo, če le želi dobiti kak kos sultanovega ozemlja, češ, varujem sklenene pogodbe. Vsaka taka vojna pa utegne biti osodepolna za Turke, ali pa še celo narediti konec otomanski državi. Na drugi strani se pa veselijo tudi turški državniki, da bi Anglija morala svoje vojaške poklicati iz Egipta in bi se tako ponudila prilika Turčiji tam obnoviti nekdanji svoj upliv. Samo tega se je bati, da ne bi Italijani hitro zamenili Angležev, ko ti odidejo.

Že več kakor jeden teden je, odkar biva princ Waleški s svojo soprogo na Irskem, pa vendar je kaj malo bilo po časopisih čuti o tem potovanju. Afganske zadeve so tako na se obračale pozornost po vsem **Angleškem**, da ni nikdo dosti več mislil na potovanje prestolonaslednika. Sicer se pa tudi s početka ni prigodilo nič tacega, kar bi moglo posebno koga zanimati. Slišalo se je le o raznih slavnostih, pozdravih, kar je vse pri tacihi prilikah v navadi. Vsakdo je pa tudi vedel, da je mnogo tega navdušenja bilo umetno napravljenega, in da so lojaliteto kazali le na Irskem bivajoči Angleži, nikakor pa ne Irci. Še le pri odhodu iz Dublina se je pokazalo, kako mislijo in sodijo Irci. Lord mayor O'Connor prišel je na stopnice mestne hiše, ko se je ravno dvorni voz mime peljal in zahteval trikratni „živio“ na Parnela. Po oficijalnih poročilih je le nekaj malega navzočnih ponovilo tak klic, po družih poročilih pa stvar ni bila tako nedolžna in je ves narod klical „živio“ temu svojemu voditelju v političnem boju proti Angležem. Sicer pa že to kaže, da je narod Connoru dajal prav, da ga ni pregnal s stopnic. Na kolodvoru zbralo se je bilo tudi mnogo naroda, da bi bili zikali in žvižgali pri odhodu princa, le z veliko težavo je policija pregnala zbrane. V Corku je razdražen narod pobil okna hišam, na katerih so bile razvite zastave ob prihodu prestolonaslednika. Še več družih dogodkov je kazalo, kako Irci sovražijo Angleže, in kaj imajo poslednji na Irskem pričakovati, če začno vojno z Rusi, — ustajo namreč. Irske zadeve bodo tedaj Angleže silile mirovati.

Kakor se iz Moskve poroča, se ustaja mohamedancev v bivšem kanatu Kašgarskem vedno bolj širi. Vodja ustaje Chakim kan Turja je neki v hudem boju **Kitajce** popolnem pobil in zasel znamenito mesto Idrkand.

Dopisi.

Iz **Ljubljanske okolice** 17. aprila.

[Izv. dop.] Zopet nas razveseljuje prijazna vigred; narava je začela iz dolgotrajnega zimskega spanja ustajati. Simo tamo vznbuja se narodna zavest. Ne da se tajiti, da še po nekaterih krajih narodnost spi, kot bi bila z debelo sneženo odejo pokrita; vsemu temu je krivo ljudstvo samo; v prvej vrsti pa oni, katerim je dolžnost, da orjejo trdo ledino narodnega polja, ter da skušajo ucepiti ljudstvu ljubezen in spoštovanje do narodnosti.

Tudi v prijaznem trgu Vrhniskem se je dolgo časa blizu jednaka godila. V novejši dobi pa se je vse korenito premenilo. Vrhnicanje imajo lepo, da krasno čitalnično dvorano; še celo mali gledališni „oder“ so si omislili. Zadnjič smo brali dopis z Vrhnike, v katerem je omenjena burka „Zamujeni vlak“, ki se je zadnji predpust po domačih diletantih s posebno pohvalo igrala. Tudi danes mi je za beležiti veselo vest, da oni gg. diletantje ne drže križem rok, marveč na vse kriplje delajo za povzdigo domače Talije. Pretečeno nedeljo, 12. t. m., nas je odbor z jako zanimivim programom iznenadil. Predstavljal se je šaloigra „Oproščeni jetnik.“ Ker smo že zadnjič brali kritiko posamnih udov, ne bom se v to razpravljanje spuščal; a to omenim, da so se vse uloge — Gabrovič (g. Flis), Čuk (g. K. Tomšič), Koprivar (g. Prosen), Snetovski (g. Bučar) prav pohvalno, dovršeno izpeljale. Butelj (g. Stojec) nam je s svojim šaljivim, finim obnašanjem

➤ Dalje v prilogi. ➤

pariškijh nedelj! — Francozje, vzkliknil sem, ljubeznivi in viteški narod, pustite te neotesane narode slavljati se s svojo mrzličasto obrtnostjo in svojo nadležno svobodo. Poženite daleč od sebe te divje demokrate, te otožne sanjarje, ki bi radi iz vas, ko bi jih poslušali, naredili tekmece Angležev in Amerikancev. Prijatelji vinu, slavi in krasotam, vaša usoda je boljša. Pustite gospodstvo sveta bledim delavcem, katerim je življenje toli resno; ohranite si rajši svojo nepopoljšljivo ljubko lehkomišelnost. Kratkočasite se, Francozje; vojskujte se in ljubkajte; izpozabite na svet in na politiko; ko bi nekoliko premišljevali, ne smijali se bi več.

Sedemnajsto poglavje.

Neznana pot v cerkev.

Drugi dan sem z zoro ustal. Javni uradnik mora biti drugim v dober vzgled in jaz sem močno želel, da bi Yankeei občudovali mojo pridnost in čuječnost novega svojega edila. Moj sprehod bil je dolg, saj tlak je bil meni izročen. Z zavidnimi očmi sem opazoval vse mimoidoče, ki so kot raze vrstoma drug družemu sledili ter v moj tlak razer delali. Na cesti kraljuje največja nerednost (anarhija), vsak hodi, kamor in kakor hoče, to je pač škandal, ne razumem, zakaj se ne proglasi zakon,

ki bi ljudem zapovedoval po vladini volji hoditi. Franciji, tej državi javne rednosti in dostojnosti, bi se kaj prilegalo, da bi to zadnjo napako odpravila.

Približuje se zopet svojej hiši, zapazil sem Zambo; oblečen je bil črno kot gentlemen ter je imel telovnik, ovratnico, nogovice in rokavice bele kot sneg. Bil je kakor lisast konj. Komaj me je bil od daleč izpoznal, teklen mi je nasproti ter je ves nemiren mahal z rokami.

Masa, kričal je, vse je pri službi božji; hitite, čakajo vas.

In v roke mi je dal debelo knjigo, vezano v usnje in s srebrnimi zaponami zakleneno.

Ali ste gospe pri maši? vprašal sem ga.

Pri maši! rekel je ves začuden. Moja gospodinja je kristijana.

Tepec! kaj so katoliki Turki?

Masa, pravijo, da papisti so kot nejeverniki v Afriki; imajo vodus (vaudous).

Kaj pa je vodu?

Masa, vodu je mali bog, katerega si sami naredi in ki ni pravi Bog.

Ali ste vi res dovolj bebasti, da verujete, da katoliki fetiše časte? To je le dobro za vas divjake ob Senegal.

Masa, odvrnil je ter debelo gledal, papisti molijo kipe; jaz sam sem jih videl pred temi na kolnih klečati.

Ti pač nesi razumel, da ne molijo kamenov, ampak prosijo le svetnike, katere oni kipi vpodablja?

Jaz nesem učenjak, masa, rekel je zamorec ves potrj; a duhovnik, ki vse ve, opominja nas večkrat, naj ne delamo tako kot papisti, ki malike molijo.

O popi! vzkliknil sem, vi ste pač povsodi jednaki! Nič ni ložjega kot razumeti katoliško vero; zadostuje, da se katekizem odpre; a črt si neče ničesar pojasniti; rajše žali najbrojnišo cerkev na svetu. Le nadaljujte to ostudno delo, dostojno vašemu očetu, hudiču v peklju. Mi katoliki, vaše žrtve, ne bomo vam povračali z obrekovanjem. Nam zadostuje resnica. Vsak ve, da Luter in Kalvin sta hudo delnika, ki sta iz čistilakomnosti in pohotnosti človeškega duha pokvarila, ko sta ga z ošabnostjo in svobodoljubjem navdala. Laž je porodila reformacijo (versko razkolništvo); reformacija je porodila filozofijo (modroslovje); filozofija je porodila revolucijo (državni upor); revolucija je porodila anarhijo (brezvladje); anarhija je . . .

(Dalje prih.)

mного smeha izbudil. On je komik v pravem pomenu besede. Milče (ml. Cimermann), bil je popoln na svojem mestu. Vrh tega so se pele tri pesni, mej njimi 2 četverspeva (gg. J. Lenarčič, Flis, K. Tomšič, Stojec) kaj lepo in precizno. Gospodje „čvetorci“, le tako krepko dalje. Potem sledil je ples, ki je trajal do ranega jutra. Mej počitkom imeli smo zopet priliko slišati čarobni glas g. Josipa Lenarčiča v samospěvu „Mornar“, kateremu je spremljevala preljubezniva njegova gospa z dovršeno eleganco.

Pač gre zahvala sl. odboru, delavnim, neumornim gg. diletantom in pevcem, ki darujejo vse moči v to svrhu. Ta večer pak smo bili veselo presenečeni, videti dokaj odlične gospode iz Bistre in Borovnice, iz Ljubljane in Kranja. Slava narodnjakom! Upam, da nas kmalu zopet združi prijazen večer v prelepi dvorani! Na svidenje! C. F.

Od sv. Križa pri Ljutomeru 16. aprila [Izv. dop.] Gospod urednik! Vi morda ne poznate onih ljubeznivih gospic učiteljic, ki se jim pravi „Germanische Jungfrauen“. Jedno tako Teutonijo imamo pri nas na Murskem polji, hočem Vam jo tedaj popisati.

Ta lepa devičica študirala je svoje dni na Graškem vseučilišču arheologijo, antropologijo in zraven tudi estetiko. Nek, skoraj bi rekel, neprijazen veter prinesel nam jo je pred par leti v naš kraj. V svojih prostih urah krasna P., ta „epitheton ornans“ nima nič opraviti z estetiko, nadaljuje zgoraj omenjeni sport izza časa vseučilišnih študij, zraven pa je tudi slovenski kruh, akopram teče v njenih žilah pragermanska kri. Kakor rečeno, plazi v prostih urah P. po sosednih hribih, išče predhistorične grobove, starinsko orodje, prakosti in druge — novodobne kosti. Ko se tega naveliča, začne preiskavati lobanjske tipe, posebno moške. Ako zadene slovanski tip, tedaj ji vzkipi germansko srce: „Der slavische Typus ist doch hässlich; ich kann diese Slovenen nicht leiden!“ Taki in jednaki izreki se kar sipljejo iz prelepih in nežnih njenih ustic. Vseled njenih zaslug, koje si je pridobila ona za Slovence na polji arheologije, antropologije in estetike, mislila je priti v Ljutomer. Toda, Ljutomerski šolski svet ni bil tega mnjenja, ki ga ima gospica P. o svojih zaslugah za Slovence, in strašna reč, niti zmenil se ni za njo pri kompetenci.

Opozarjamo s tem vse slov. šolske svete na to Germanko, da jej pripomorejo zopet do germankega kruha, ker bi jej utegnil škodovati kdaj kruh slovenski.

Iz št. Jurja na južni železnici. (Cesarjevič Rudolfovo sadjerejsko društvo za spodnji Štajer.) Odbor tega društva je imel 24. marca t. l. svojo sejo. Iz zapisnika posnamemo sledeče:

Po kratkem pozdravu predsednikovem se prečitata zapisnika zadnje odboroze seje in oni društvenega shoda v novembru v Makolah, ki se odobrita.

Temu sledi reševanje jako številnih prošenj od raznih strani, posebno iz šolskih krogov, ki želijo divjakov, cepičev ali žlahtnih drevesc. Makolski društveniki hočejo ustanoviti podružnico. —

Kar se tiče prošnikov za divjake in cepiče, se je vsem po mogočnosti ustreglo, ali se jim še bo; požlahtnjenih drevesc pa društvo še letos ne more oddajati, ker so še premlada. Odbor je sklenil napraviti prvega podružničnega vrta v Makolah, občnemu zboru, ki bode dne 10. maja, toplo priporočati.

Obravnavalni red prihodnjemu občnemu zboru, ki bode v nedeljo popoldne ob 3. uri se tako določil: 1. poročilo predsednikovo; 2. poročilo blagajnikovo; 3. predlogi odborovi: o zadevi letošnje sadne razstave, o zadevi podpore ustanovitvi Makolske podružnice, o zadevi spremenitve društvenih pravil glede na društveno ravnateljstvo, oziroma odbor; 4. o umetno napravljenih sušilnicah sadu bode prednašal odbornik in veleposestnik gosp. Fran Lenček iz Blance; 5. volitev novega odbora; 6. razni predlogi.

O zadevi razstave je odbor sklenil po g. M. Vošnjakovem predlogu, da se razstava vrši v št. Jurji ob južni železnici, in sicer okoli 25. dne oktobra; to se bode priporočalo občnemu zboru.

Na priporočbo vlč. gospoda župnika F. Drag. Ripšl-na iz Vidna je slavno ondošnje vodstvo železniške postaje blagovolilo našemu društvu lepo število divjakov darovati; za to izreče odbor dotičnim p. n. gospodom v imenu društva najtoplejo zahvalo.

Po predlogu gosp. viteza Berkša si bode društvo naročilo podobne zrelega sadja, napravljene iz neke papirne tvarine, katere nam bode olahčevale spoznavanje in razločevanje posameznih sadnih plemen, ugajajočih našim krajem.

Po odborovem sklepu se vsi p. n. poverjeniki našega društva prijazno prosijo, da svojega, društvu tako potrebnega sodelovanja ne odtegujejo; kdor pa bi poverjeništvu nikakor vsprejeti ne hotel ali ne mogel od onih gospodov, ki so vzprejeli upisovalne pole, naj bi nam to naznaniti blagovolil.

Sploh pa se mora gg. poverjenikom po raznih krajih neumorna delavnost priznati, za kar jim hvalo vemo.

V pregledovalca društvenih računov se volita g. Franc Vučnik, nadučitelj, in gosp. Franc Kartin, trgovec — oba od tukaj.

Št. Jurij ob južni železnici 29. marca 1885.
Dr. Ipavic, Val. Jarc,
ravnatelj. tajnik.

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Včerajšnje številko našega lista zaplenilo je c. kr. državno pravdnistvo zaradi dopisa: „Iz Ljubljanske okolice“, v katerem se je kritikovalo finančno ravnateljstvo. — Današnje številki dodali smo prilogo.

— (Osobne vesti.) Naš listkar g. Vatroslav Holz (Prostoslav Kretanov) ostavlja svojo domovino ter odpotoval v Budimpešto, od ondot pa v Novi Sad in dalje na okolu mej avstrijskimi Srbi. — Profesorjem in podravnateljcem v semenišči v Mariboru poklican je g. dr. Avg. Kuko- vič, mestni kaplan v Ptui. — G. Matej Poglšek odpovedal se je prostovoljno župniji v Šoštanji ter stopil v pokoj. — G. dr. Mate Vitezić, inženir pri deželni vladi v Trstu, imenovan je nadinženir. — Deželni odbor kranjski imenoval je doktoranda Julija pl. Darasza in Ludovika Stamma sekundarijema na bolnici v Ljubljani.

— (Odlikovanje časnikarja.) G. Miloš Zec, urednik „Narodnim Novinam“, odlikovan je v priznanje svojih zaslug za občno blaginjo in za slovstvo hrvatsko viteškim križem Fran Josipovega reda.

— (Baumbachovega „Zlatoroga“) preložil je na slovenski jezik g. A. Funtek, učitelj v Šent Vidu pri Zatičini. Prevod je baje jako dober, a g. prelagatelj še vedno jako skrbno popravlja in pili. Bila je srečna misel, da se „Zlatorog“ presadi v naš leposlovni vrt in dasi je prevod še v rokopisu, usojamo si vendar opozarjati naše skladatelje, bi li „Zlatorog“ ne bil izvrsten predmet za slovensko melodramo?

— (Petje na c. kr. učiteljski Ljubljanskem) pri skupnih mašah bilo je do sedaj z malimi izjemami slovensko. To pa je občutljiva germanska ušesa g. ravnatelja H. tako žalilo, da je nedavno nekega gojenca vprašal, zakaj petje ni nemško. Da bi torej zatiranej nemščini nekoliko na noge pomogel, kupil je nemških skladeb, češ, da ne bode treba slovenski peti, dočim so si gojenci do sedaj kupovali skladeb sami.

— („Dolenjske Novice“) imajo v svoji 8. številki naslednjo vsebino: Kako se slovanski domoljubi za slovenskega kmeta potegujejo. — Kaj je potreba dolenjskim rokodelcem in njih pomočnikom. — Kaj hočemo Slovenci? — Dolenjci in železnica. — Velik prostovoljen davek. — Kaj je novega. — Dopisi. — Gospodarske stvari. — Poljedelstvo. Spisal Dragotin Ripšl, župnik. — Domače vesti. — Razne vesti. — Zaradi obilega gradiva ima 8. št. dve strani priloge, sploh pa toliko poučnega in zabavnega blaga, da bode dobro došla vsakemu čitatelju. Zatorej „Dolenjske Novice“ toplo priporočamo.

— (Odbor društva „Sloga“) sestavlja se je tako: vitez dr. Tonkli predsednik, Aleksij dr. Rojic podpredsednik, And. Jeglič denarničar, Anton mejni grof Obizzi tajnik. V nadzorstvu za otroški vrt so: podpredsednik dr. Rojic, denarničar A. Jeglič in izmej neodbornikov posebe kot nadzornik Fr. Erjavec.

— (Društvo zdravnikov na Kranjskem) ima 22. t. m. izredno sejo; po pravilih se zahteva navzočnost najmanj 12. članov. Dnevni red: A. Notranje zadeve. 1. Nova, oziroma dopolnilna volitev vodstva po novih pravilih. 2. Volitev 2 članov v c. kr. davčno lokalno komisijo. B. Predavanja: 1. Primarij dr. Fux, kirurški poročila. 2. Vlado svetnik prof. dr. Valenta, ginekologična poročila. 3. J. Mayer iz Planine, o „davici“.

— (Prepovedana Metodijeva slavnost.) Patrijarh Andželić v Karlovcih prepovedal je po vseh srbskih cerkvah, katere so podrejene njegovemu patrijarhatu, praznovati sv. Metodija. Če tudi je ruska pravoslavna sinoda nedavno proglasila Cirila in Metodija za svetnika pravoslavne cerkve, vendar neče patrijarh ju priznati, dokler ju domača sinoda za taka ne proglasi.

— (Trgovsko bolniščno podporno in penzijsko društvo) ima v nedeljo 19. aprila t. l. nov občni zbor v magistratni dvorani ob 11. uri popoldne. Zbor se vrši zaradi tega, ker sta se pri zadnjem občnem zboru v vodstvo izvoljena gospoda Alfred Ledenik in Dragotin Klemenčič volitvi odpovedala ter se morata nadomestiti.

— (Prelesniku), znanemu ponarejalcu bankovcev, ki je na mnogo let obsojen v trdnjavi Arad, odpustil je presvitli cesar, ko je lansko leto obiskal trdnjavo, deset let kazni, tako da ima prestatl še pet let.

— (Nova knjižica.) Slovstvena zgodovina v slovenski ljudski šoli. Spisal Janko Leban (Gradimir) ljudski učitelj. Ponatis iz „Učiteljskega Tovariša“ 1884. in 1885. leta. V Ljubljani. Natisnil in založil J. Rudolf Milic. 1885. To je naslov tej knjižici, s katero hoče pisatelj, kakor pravi v uvodu, ljudsko-šolskim učencem primerno opisati vse one pisatelje, ki so podpisani v naših berilih, pričenši z II. in končavši s IV. Berilom. Pisatelj je svojo nalogo jako dobro pogodil in knjižica bode v prid učiteljem in učencem, pa tudi marsikateremu drugemu, ki ni imel doslej časa ali pa volje, baviti se s slovstveno zgodovino. Knjižica ima 50 strani v 4° in opisani so v njej slovenski pisatelji: Simon Jenko, A. M. Slomšek, F. Cimperman, Mir. Vilhar, Peter Gros, Matija Valjavec, Jožef Urk, Rodoljub Ledinski, And. Praprotnik, Anton Umek, Boris Miran, Miha Kastelec, Anton Janežič, Urban Jarnik, Fran Krek, Janez Strel, Fran Jamšek, Janez Božič, Blaž Potočnik, Luka Jeran, Jakob Zupan, Fran Cegnar, Fran Levstik, Jovan Koseski, Fran Metelko, Fran Levec, J. Bilec, Fran Erjavec, Anton Klodič, Fran Jeriša, Valentin Orožen, Fran Preširen, Gregor Krek, V. Vodnik, J. Podmilšak in J. Jesenko, Lovro Pintar, J. Jurčič, L. Toman, dr. J. Mencinger, Krstnik, Fr. Jurkovič, dr. Razlag, J. Volčič, Franjo Končan, Josip Starč, M. Cigale, S. Gregorčič, Ravnikar, Ivan Tomšič, Lesar, Josip Ogrinec, A. Zupančič, J. Pintar, Fr. Hauptmann, Fr. Povše, F. Kočever, dr. G. Ipavec, Peter Končnik. Pri vsakem pesniku naštetl so njegovi glavni proizvodi, zanimivi životopisni podatki itd. Zagotavljamo, da bode vsakdo to knjižico z veseljem čital. Zato jo tudi toplo priporočamo. Dobiva se v Miličevi tiskarni v Ljubljani in stane mehko vezana 30 kr. Pod križnim zavitkom 5 kr. več, to je 35 kr.

— (Poskušeni samomor.) V Tržaškem dnevniku čitamo, da se je c. kr. okrajne sodnije Postojnske uradni sluga v 13. dan t. m. blizu Postojne ulegel na železniški tir, ko se je ravno blizal brzovlak Dunajski. Strojvodja zapazil je k sreči na relsah ležečega moža in posrečilo se mu je ustaviti vlak še ob pravem času, tako da je samomorilec živ ostal in je samo na glavi malo ranjen. Vzeli so ga potem na vlak in odpeljali v Postojno.

— (V poštne hranilnice) uložilo se je v preteklem meseci 19,064.214 gold. 26 kr., izplačalo pa 17,376.245 gld. 47 kr. V poštah hranilnicah naloženi kapital znaša že 20,437.649 gld. 81 kr. Na Štajerskem, Kranjskem in Koroškem uložilo se je meseca marca 1,420.992 gld. 13 kr., izplačalo pa samo 430.599 gld. 06 kr., torej se je v enem meseci skoro jeden milijon uložil. Omenjena skupina je v preteklem meseci prva v vsej državi. Slovensko-nemških uložnih knjižic izdalo se je dosedaj 11.219, še veljavnih pa je v prometu 8.511.

Izjava.

Raznesli so se po nekaterih časnikih o sklepih izvrševalnega odbora narodnega kluba deželnih poslancev zastran volitev v državni zbor neki glasovi, ki neso popolnem v soglasji z resnico. Da se pa vsled tega javno mnenje in zlasti volilci ne bi pred časom po nepotrebnem begali, pooblaščen sem to-le očitno izjaviti:

Izvrševalni odbor je sklenil, najpred vprašati dosedanje državne poslance, ali bi prevzeli poslanstvo zopet za novi državni zbor.

To vprašanje se mu je zdelo, da ga zahteva narodno poštenje in hvaležnost. Naši dosednji državni poslanci so se obnašali skozi vso šestletno dobo pošteno in močato. Delali so vsi vedno v lepi slogi mej seboj, držali se trdno skupne discipline, ter s tem omogočili, da je državnozborna d-snica, kot opora sedanji nam prijazni državni vladi, ostala do konca zmagovita, tako, da nam bo zdaj mogoče pod isto, nepristransko državno vlado stopiti k volitvam za novi, boljšo prihodnost nam obetajoči državni zbor.

Njih delovanje pa tudi še posebej za našo deželo nikakor ni bilo brezkoristno, brez pomenitih uspehov. Odstranile so se iz dežele nam nasprotni, uplivne osebe. Mi smo postali zopet svoji v svoji deželi; vsi važnejši zastopi so v naših rokah, kar je brez dvojbe prvi pogoj vsacega narodnega napredka. S tem je položen temeljni kamen, na katerem se bo v prihodnjih, ako Bog dá, ugodnejših dneh, do deloval hram narodne ravnopravnosti za trdno in trajno. Posrečilo se nam je, za kar smo se mnogo let tako živo potegovali, da se je deželi primerno znižal zemljiški davek, s katerim je bila toliko let v veliko škodo svojega gospodarskega napredka preobložena. Volilna pravica se je v svobodoljubnem smislu razširila na vse, ki plačujejo najmanj 5 gld. pravega davka. Dobili smo jako koristne postave zoper oderuštvo in zoper goljufivo počenjanje dolžnikov, ki hoté svoje upnike oškodovati. Zboljšale so se v mnogem oziru postave, ki zadevajo delavca in obrtnika. Pripomogli so naši poslanci, da so se vzprejeli v državni budget stroški za uravnavo Save, za preložitve ceste čez Gorjance itd. Prizadevali so si, da je postavno dovoljena lokalna železnica v Kamnik, storili so pa tudi, kar je mogoče, za dolensko železnico, katero so do zdaj zadrževale druge, mej tem izdelovane, mnogotrošne železnice, namreč arlberska, ter česka in gališka transversalna železnica, poleg katerih naša dolenska z ozirom na naše, zmirom z deficitom boreče se finance ni mogla na vrsto priti. Ali vkljub tem neugodnostim naši poslanci neso mirovali. Že je sestavljen po nasvetu kompetentnih krogov potreben in že delujoči konsorcij v Ljubljani in trasiranje po državnih inženirjih se bo vršilo še to leto, ter se nadejamo, da se bo ta železnica delala, pa ne kakor se je od neke strani svetovalo, na občinske in deželne, ampak na državne stroške in ne kot pohlevna, na deželo omejena, in v njej končujoča se, ampak kot nadaljevana Rudolfova državna železnica v zvezo z Dalmacijo in novo pridobljeno Bosno.

Ako naši poslanci neso še več dosegli, ne smemo pozabiti, da je bila večina vladi in nam prijazne stranke v državnem zboru le neznatna, večkrat omahljiva in torej preslaba za krepak postop. Tudi so se napake in krivice, ki nas tarejo, mej prejšnjim, več ko dvajsetletnim gospodarstvom nam sovražne stranke globoko urasle in utrdile, ter se po mirni, ne siloviti poti ne dajo vselej odpraviti tako hitro, kakor bi bilo želeli.

S tega stališča je presojal izvrševalni odbor delovanje naših državnih poslancev, ter sklenil najpred zgoraj omenjeno vprašanje. On si je v svesti, da bi poštene in gotovo ne nehvaležni njih volilci ne bili drugače ravnali.

Kadar izvrševalni odbor dobi od poslancev odgovor, potem se obrne tudi precej do volilcev z vprašanjem, kaj oni mislijo, ter se nadeja, da na ta način najboljše pogodi misli volilcev in voljo cele naše dežele.

V imenu izvrševalnega odbora:
Luka Svetec.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 18 aprila. Daily News: Včerajšnja izjava Gladstona kaže, da je še vedno upanje za mir. „Standard“ piše: Nova meja bo se vsled prijenljivosti Angleške potegnula skoro tako daleč proti jugu, kakor je Rusija s prva zahtevala. Po poročilih iz Tirpala razkropili so se Afgani, Rusi pa so se menda umaknili v prejšnje svoje postojanke. Komarov ostavil je Penždeh. „Times“ poročajo: Iz Kandahara odposlala so se podkrepitvenja v Herat. Prememba javnega mnenja nikakor opravičena. Ko bi se angleška vlada tudi odrekla Penždehu in vsemu ozemlju, kar so ga Rusi zavzeli, bi vendar še nikakor ne bile odstranjene vse težave.

London 17. aprila. „Standard“ presoja položaj na podlagi najnovejših poročil iz Pe-

terburga in meni, da je miru ugoden. Da so Rusi v Penždehu ustanovili začasno vlado, to menda ne bode resno oviralo pogajanja. „Times“ pričakujejo zadoščenja od strani Rusov za naskok na Penždeh. Angleška nujno želi častnega miru, ne more se pa zadovoljevati s sladkimi besedami, torej mora energično nadaljevati oboroževanje.

Zagreb 17. aprila. Pri dopolnilni volitvi izgubila je narodna stranka jeden sedež (Novo Gradiško); Starčevići vzdržali so svoje dosedanje sedeže.

Zagreb 17. aprila. Pri današnjih dopolnilnih volitvah izvoljen je v Ogulinu kanonik Vučetić jednoglasno deželni poslanec. V Koprivnici in v trdnjavi Ivaniči prodrla sta Pevalak in Grzanić, pristaja stranke prava. V Verovitici izvoljen je grof Ferdo Pejačević z absolutno večino.

Peterburg 17. aprila. (Oficijalno). Komarov brzojavil je včeraj v Peterburg: Afgani umaknili so vse straže na meji. Ruske straže so v prejšnjih postojankah. Jeden oddelek Rusov je v Taškapi. Komarov pojde te dni nadzorovat vojake na strazah.

Peterburg 16. aprila. „Praviteljstvenij Vestnik“ piše: Po poročilu Komarova iz Taškapija z dne 6. aprila pobegnili so ostanki afganskih čet v Herat. Izgube Afganov so veliko večje, nego se je mislilo. Veliko poginilo jih je za mrazom in gladom. Dvanajst dni dežuje in sneži. Ostrog v Balamurg-hab-u, katerega je Lumsden ostavil, požgali so Afgani. Velblode z živžem za Angleže razgnali so Saraki. Da ne bode anarhije, ustanovila se je v Penždehu začasna uprava. Ruski oddelek ostane v Taškapiji, ker za sedaj ni nobene potrebe, da bi šli naprej.

London 16. aprila. Govori se, da je Mahdijev tekmev zajel El-Obeid.

London 16. aprila. „Daily Telegraph“ priobčuje brzojavko, po katerej ruski odgovor na angleško vlado mej drugim pravi: „Car dal mi je nalog, naj angleški vladi sporočim, da bi bila po carjevem mnenju vojna obžalovanja vredna za obe državi in da car trdno upa, da se bode stvar lahko in hitro uravnala“. Ruski poslanik odgovoril je, da je angleška vlada to naznanilo dobro vsprejela in da je mirne rešitve pričakovati.

Razne vesti.

* (Smrt od veselja.) Iz Travnika se poroča: Tukaj stanujoči, brigadirjem imenovani polkovnik Kokotović vsprejemal je te dni čestitke raznih častnikov na novemu dostojanstvu. Jako veselile so čestitke polkovnika Kokotovića in obče čislani poveljnik izrazil je svoje hvaležnosti radostna čustva v kratkem in zelo ganljivem govoru. Ko so pa potem častniki, poslovišči se od polkovnika, odhajali, zgrudi se ta nagloma z boleznim vikom na tla. Ves trud in zdravniški poskusi nesrečnega zopet oživiti, bili so brezuspešni — polkovnik Kokotović ostal je mrtev. Srčni mrtvoud končal je nenadoma življenje vrlemu častniku.

* (Narednika Lopatinskega), ki je, kakor znano, lani streljal na svojega polkovnika Sedlmayera in pred katerim so omenjeni polkovnik, major Schwarz in stotnik bežali, ustrelili so predvčeraj v Olomuci. Lopatinski je sin rusinskega popa. Starši so vse mogoče storili, da bi izprosili milosti za nesrečnega svojega sina. A vse je bilo zaman, zakonu moralo se je zadostiti. Lopatinski bil je do konca miren. Ko so mu zavezali oči, je pokleknil, na kar je naprej stopilo 8 mož, ter na povelje „strel“ ustrelili štirje. Dva sta bila merila v glavo, dva v prsi. Lopatinski zgrudil se je znak in ni se ganil več. — Polkovnik Sedlmayer, major Schwarz in stotnik izgubili so, kakor smo že poročali, po razsodbi častnega sodišča svoje šarže. — Prebivalstvo v Olomuci bilo je vsled obsodbe Lopatinskega močno razburjeno.

* (Ruska premetenost.) „Daily News“ imajo dopis iz Peterburga, kako je navstal boj ob reki Kušk. Angleški častniki pri afganskih predstazah povabili so častnike ruske na zajutr. Slednji pa so se zahvalili za vabilo, češ, da so kakor doma, ter povabili so angleške častnike k sebi. Angleži vsprejeli so vabilo, ostali pozno do večera, ter se potem v spremstvu Rusov vrnili v afganski tabor. General Komarov porabil je ugodno priliko ter mej spremstvo pomešal nekoliko inteligentnih častnikov, v navadna vojake preoblečenih, kateri naj bi si ogledali, koliko je Afganov, kako so razvrščeni. V taboru zapazili so afganski vojaki, da si nekdo izmej ruskega spremstva nekaj zaznamuje. Navstal je prepir, nekdo je celo ustrelil — kdo, se ne ve. Rusi tekli so nazaj v svoj tabor, kjer so se vojaki takoj poklicali k orožju. Drugo jutro naskočili so Rusi postojanke Afganov.

* (Kako zida Amerika.) V Novem Yorku podrla se je 14. t. m. vsled prešibkih temeljev

osem peteronastropnih, novih in skoro že dozidanih hiš. Mnogo delavcev je poudutih in 17 teško ranjenih, od katerih jih bo več za ranami umrlo. Vrh tega pogrešajo še šest delavcev.

SLOVAN

ima v 8. številki sledečo vsebino: Velikonočna. Pesem. Zložil Simon Gregorčič. — Antoni Edward Odyniec. Spisal —. — Janez Solnce. Zgodovinska novela. Spisal dr. Ivan Tavčar. (Dalje). — Iz sa-zavskih letopisov. Zgodovinski roman. Česki spisal Vaclav Beneš Třebický, poslovenil —l—r. (Dalje). — Troja slava. Spisal Andrej Fekonja. — O pri-rejevanji dosedanje naše literature za ponatis. Spisal France Podgornik. — Naše slike: Oldřih in Bo-žena. Cerkev v spomin osvobojenja Bolgarov pod Balkanom. — K odnošajem na Hrvaškem. Iz pe-resa hrvaškega pisatelja. (Dalje). — Pogled po slo-vanskem svetu. Slovenske dežele. Ostali slovanski svet. — Razne novice.

Narodne-gospodarske stvari.

O osobnej verésiji.

Spisaj Robert Bežek.

(Dalje in konec.)

Člen 9. O predplačilnih in obrtnih posojilnicah. Predplačilne posojilnice, obrtne banke in drugi taki zavodi ustanovljeni so bistveno po istem načelu kakor zavarovalnice, naslanjajoč se na uzajemnost družtenikov. Razlikujejo pa se od zavodov po darilih ustanovljenih in pa od veréjskih isto smerujočih društev, da so dolžniki ob enem tudi načelniki društvu; tako da jim ostaje tudi dobiček iz podjetja, ter da se po udih uplačani novci, in sicer uloge kakor tekoča uplačila ukunžijo in običajno obrestujejo; nasprotno pa mora dolžnik tudi redne obresti in primerno odškodnino za porabljen veré-sijo plačevati: in slednjič jamčijo solidarno vsi udje za povrnitev začasno izposojenih denarjev. Bistveno so tudi tu premožniši primorani po pravilih preskrbovati potrebne z določenimi doneski iz skupnih ulog, ter trpeti tudi slučajno škodo.

A izgube v tacihi zavodih neso po pravilih društenih, ter podjetje ni ustanovljeno že v začetku na to, da se po izgubah jedne vrste udov drugi okristijo, slično odnošajem zavarovalnih društev; marveč se obrtne banke trudijo, da se preprečijo vse izgube društenikov.

Prednosti te vrste veréjskih zavodov pred zavarovalnim od kapitala utemeljenim društvom; se nanašajo posebno na to, da slede načelu popolne vzajemnosti in mejsebojne pomoči, tako da se tukaj veliki kapital ne more koračiti s privilegirano razmišljijo (špekulacijo) po dividendah (deležih).

Dalje se tu udeležujejo lahko pravi pravcati delavci, rokodelci in mali obrtniki, ker je treba za upravo in utemeljenje jednacihi zavodov le malih ulog za posameznika; upravni stroški tudi neso veliki, in podjetja s premoženjem društenim pričeta se zelo lahko in točno nadzirajo, tako da se ne more premoženje uporabljati za lehkomišelnost in potrošne razmišljije, dobiček pa more razdeliti se pravičnim potom mej uložitelje, kateri prostovoljno izstopajo proti povrnitvi že uplačanihi ulog in na njihovo korist ukunžjenih deležev (dividend), podpora pa bo udom gotovo v resnici hasnila.

Naravno in bistveno svojstvo takim društvom ohranivšim svoj smoter, da se ne izposujejo tuji novci, pa je, da ne izlazuje več svote, nego so se po udih uplačale; nasprotno radi upravnih stroškov in utemeljenja rezervnega zaklada veliko manjše svote, ker se ti novci ne morejo uporabljati dalje v verésijo. Razvidno so toraj ti zavodi vendar le posebno vrsta hranilnic razlikujoča se od navadnih, da se po društenih uplačane uloge ne izposojajo neudom, marveč da imajo udi pravico zahtevati, naj se jim pred slehernim drugim pomaga z uložnim denarjem.

Da postanejo taka društva v resnici veréjska, morala bi izposojena svota večja biti, nego število uplačanihi ulog kuple; dalje ne sme biti posameznik po ničem drugim obvezan razven pristopa k društvu in dolžnosti po pravilih predpisanihi. Ali upravo tacihi zavodov v vzajemnosti utemeljenih je že taka, da je verésija od uplačanihi ulog odvisna, ter da se morejo viša predplačila izplačati le poroštvu kake tretje osebe; se ve da mora biti za ta slučaj toliko novcev na svobodno razpolago v blagajnici.

Nigdo ne ugovarja trditvi, da se po teh zavodih varuje in brani delo rokodelcev in obrtnikov pred velikim kapitalom, okoristi-jočim se po denarni bedi in stih. S tega stališča naj se presoja taka društva utemeljena na vzajemnosti. Na tej podlagi naj se razvija delo po načelu mejsebojne podpore, neza-visne od velicega kapitala.

Avstrijska specialiteta. Tridesetletna izkušnja so dokazala, da se je Mollov Seidlitz-prašek pri vsakršnem slabem prebavljenju in zaprtju kot jedino uspešen lek izkazal. Cena škatljice z navodom 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 5 (11—3)

Tržne cene v Ljubljani

dné 18. aprila t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	683	Špeh poven, kgr.	66
Rež,	520	Surovo maslo,	84
Ječmen,	520	Jajce, jedno	2
Oves,	356	Mleko, liter	8
Ajda,	487	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	585	Telečje	60
Koruza,	553	Svinjsko	6
Krompir,	286	Koštrunovo	3
Leča,	8	Pišanec	50
Grah,	8	Golob	17
Fižol,	850	Sen., 100 kilo	196
Maslo, kgr.	94	Slama,	161
Mast,	82	Drva trda, 4 metr.	750
Speh frišen,	52	mehka,	520

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
16. aprila	7. zjutraj	731.89 mm.	7.0° C	sl. svz.	d. jas.	0.00 mm.
	2. pop.	729.35 mm.	15.3° C	sl. jvz.	d. jas.	
	9. zvečer	729.66 mm.	12.0° C	prezv.	obl.	
17. aprila	7. zjutraj	728.54 mm.	11.0° C	sl. zah.	obl.	3.00 mm.
	2. pop.	728.12 mm.	16.2° C	m. svz.	obl.	
	9. zvečer	730.60 mm.	10.6° C	m. svz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 11.4° in 12.3°, za 2.1° in 3.0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 18. aprila t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	81 gld.	95 kr.
Srebrna renta	82	25
Zlata renta	105	90
5% marcna renta	97	65
Akcije narodne banke	8	8
Kreditne akcije	286	70
London	124	90
Napol.	9	85 1/2
C. kr. cekini	5	87
Nemške marke	61	—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld	126
Državne srečke iz l. 1861	100 gld	170
4% avstr. zlata renta, davka prosta	105	15
Ogrska zlata renta 6%	95	65
papirna renta 5%	91	10
5% štajerske zemljišče odvez oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	115
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zaost. listi	124	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	113	25
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	—
Kreditne srečke	100 gld	178
Rudolfove srečke	10	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	100
Tramway-društ. velj.	170 gld a v	213

Globoko užaljeni, naznanjamo jako otožno vest, da je Bogu vsemogočnemu po njegovih nezapodljivih sklepih dopadlo, poklicati našo drago presrečno ljubljeno mater, oziroma taščo in staro mater, svakinjo in teto, gospo

Marijo Pajk, roj. pl. Scheuchenstuel,
o. kr. okrajnega glavarja udovo

danes dne 17. aprila 1885 ob 5 1/2 uri popoldne, prevideno svetimi zakramenti, v 71. letu svoje starosti, v boljši oni svet.

Mrtvo truplo drage pokojnice bode se v nedeljo dne 19. aprila 1885 popoldne ob 5 uri vzdignilo v hiši smrti Frančiškanske ulice št. 4 in potem na pokopališču pri Sv. Krištofu pokopalo.

Svete maše zadušnice čitale se bodo v ponedeljek 20. aprila 1885 ob 9 uri zjutraj v frančiškanskej farnej cerkvi.

Za tiho sožalovanje se prosi.

V Ljubljani, dne 17. aprila 1885.

Antonija pl. Scheuchenstuel, Julija bar. Rechbach, roj. pl. Scheuchenstuel, c. kr. deželne sodnije sovetnika soproga. Marija Mammer, roj. pl. Scheuchenstuel, c. kr. polkovnika soproga. Antonija Linner, roj. pl. Scheuchenstuel, c. kr. polkovnika soproga. Terezija Bauer, roj. pl. Scheuchenstuel, c. kr. stotnika soproga, sestričine. Anton Pajk, hišni posestnik. Josip Pajk, c. kr. državnega pravnikarja namestnik, sinova. Dr. Josip vitez Scheuchenstuel, c. kr. okrajni sodec, stricnik. Hedviga Pajk, roj. Steiner, Ana Pajk, roj. pl. Schildenfeld, sinah. Josipina pl. Scheuchenstuel, c. kr. deželne sodnije predsednika udova, svakinja. Hedviga, Marija, Viljem, Marijana in Pavel Pajk, unuki. (222)

Z 19. majem t. l. odda se v najem

krčma

v zvezi s kavarno in tobakarno v prostorih društva „Edinost“ v Ajdovščini, na najlepšem prostoru, na državni cesti, s prav ugodnimi pogoji. — Ponudbe itd. sprejema lastnik Filip Poljšak v Šmarjahu pri Ajdovščini. (171—3)

A. Krejči,

v Ljubljani,

kongresni trg, na voglu gledališčne ulice.

priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst modernih

klobukov in kap;

prejema tudi

kožuhovino in zimsko obleko

čez poletje v shranjevanje. (112—10)

Savinjska pivovarna v Žavei.

Usojam si naznaniti, da se za poletni čas pričenja razpošiljanje izvrstnega

marcnega, belega

in tudi

bok-piva

v sodčkih in steklenicah,

ter ga na obilno naročbo priporočam.

Tudi se dobivajo pri meni ostanki sladč kot izvrstna krma za govejo živino.

Simon Kukec,

(220—1)

pivovarnar v Žavei.

MIHA KRAMARŠIČ,

Florijanske ulice hiš. št. 22 v Ljubljani,

se priporoča

za slikanje sob, tabel in podob

za cerkvena bandera

po najnižjih cenah.

Pripravljene ima najnovejše in najkusejše uzorce. (192—3)

Hiša na prodaj.

Dne 21. aprila t. l. popoldne ob 2. uri se bo vršila prostovoljna javna dražba hiše št. 59 v Dolnem Logatcu na Notranjskem, ki je streljaj od železniške postaje oddaljena, tik cerkve, katera je za vsako obrt pripravna.

Hiša ima prtično: 1 kovačnico, 1 prodajalnico, 1 shrambo za zalogo (magazin), 2 kleti, 1 hlev; v nadstropji: 5 prostornih sob, 1 kuhinjo in 1 prednjo sobo. (212—3)

Marijinceljske
kapljice za želodec,
nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v elodei,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdčo sapo, napihnjenje, kislo podiranje, ščipanje, katar v želodcu, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnuš in bljuvanje, da glava ne boli, (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodcu, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper boleznin na vratu, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na Dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešnovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmied. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V Škofjeh Loki: lekar Karol Fabiani. V Reki: lekar Ant. Mizzan.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno besedo: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe vtisneno sodnijsko spravljeno varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nima teh znakov istinitosti, naj se zavrzajo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (90—10)

Krčmar se išče

na deželo, na neko ugodno mesto.

Kaj več pove iz uljudnosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (219—2)

V rudniku Ilirske živorebrno-rudniške družbe pri sv. Ani pri Trziči (210—3)

je prosto mesto nadstojnika

(Steiger). Prosilec, kateri morejo svojo praktično spretnost in zmožnost pri rudništvu s prav dobrimi spričali dokazati in so zmožni nemškega in slovenskega jezika, naj ulež svoje prošnje do 30. aprila pri obratnem ravnateljstvu (Betriebsdirection) omenjene družbe v Trziči na Gorenjskem. Mesečna plača 45 gld., prosto stanovanje, kurjava in svečava.

5 kilo poštne zavoje

Messinskih oranž, Kataneskih limon, mandeljnov, lešnikov, riža, kave, laškega olja, rozin, južnega sadja

najhitreje preskrbi carine in vozine prosto po pošt-nem povzetju (174—8)

Alessandro G. Camerra v Trstu.

V AMERIKO

pride najceneje, kdor se obrne na

ARNOLDA REIFA, DUNAJ, I., PESTALOZZIGASSE 1,

najstarejša trgovina te vrste. (623—29)

Natančneje izpovedbe in prospekti zastoj.

Prosim! Čitajte!

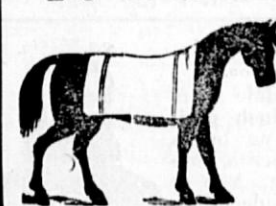
Kupil sem na dražbi celo zalogo neke sloveče tovarne za koce in šabrake za polovico navadne cene in prodajem, dokler jih je kaj,

samo po gld. 1.80

1550 kosov jako velikih, neznansko debelih, širokih

šabrak (konjskih plaht),

ki se ne dajo raztrgati.

Te šabrake so po 190 centimetrov dolge in 130 centimetrov široke, z barvastimi obšivi, debele so kakor deska in se torej res strgati ne dajo.

Razpošiljajo se proti gotovemu plačilu ali pa povzetju. — Slednji dan se razpošiljajo te šabrake na vse kraje sveta in so povsod jako po godu, ker se tudi lahko porabijo za posteljne odeje in so prej veljale več kakor dvakrat toliko.

Nadalje se prodaja

400 kosov

svilnatih posteljnih odej

iz najfinejše bouretsvile v najkrasnejših barvah, ru-deče, modre, rumene, zelene, pomarančaste, pisane, dosti dolge za vsako posteljo, po gld. 3.75, par samo gld. 7.—

Na stotine pohval in opetovanih naročb mero-dajnih oseb je v mojej pisarni razloženo na blago-voljni ogled in si dovoljujem nekatere objaviti.

Gospodu J. H. Rabinowicz-u na Dunaji.

Vašo cenjeno pošiljatev sem prijel, in naročim še sedaj 30 šabrak iste vrste, kakor prvokrat z ru-dečimi, rumenimi in modrimi obšivi. Denar za šabrake a gld. 1.80 = avstr. velj. gld. 54 je priložen.

Oskrbništvo veleposetva Lovasz-Patonanskega:

Petyng J. L. Patona, Ogersko, 8. aprila 1885.

Častiti gospod! Prosim, pošljite mi 10 takih šabrak, pa ravno iste kakovosti kakor prvokrat in ravno te velikosti kakor poprejšnje. S spoštovanjem Josip Infinger v Meierhofu v Hinterthiersnu, pošta Kufstein na Tirolskem, 10. aprila 1885.

Vaše blagorodje! Dobil sem dve šabraki, in sem z njimi prav zadovoljen, potrebujem jih še 6 kosov, prosim, mi jih hitro poslati. S spoštovanjem Aug. Klaudi.

V Riedu, v Innskem okraju 21. marca 1885.

Gospodu J. H. Rabinowicz-u na Dunaji.

Prosim 8 šabrak po povzetju kakor prvi pot. C. kr. topničarski nadporočnik Desiderij Moys pl. Ludrova v 13. poljsko-topničarskem polku. V Temešvaru, 8. aprila 1885.

Gospodu J. H. Rabinowicz-u na Dunaji.

Prosim, pošljite mi z vračajočo se pošto še dve šabraki, take, kakršne ste mi že poslali, kolikor je moč sritle barve po poštne povzetju. S spoštovanjem Gejza pl. Kramarica, posestnik Bode, P. Ajka. Gospodu J. H. Rabinowicz-u na Dunaji.

Poslani dve šabraki sta mi jako po godu, pošljite mi še štiri po poštne povzetju baš iste vrste. (221—1) Grof Anton Khuen v Požunu.

Naslov: Webewaaren Manufactur, J. H. RABINOWICZ, Wien, II, Schiff-amtsgasse Nr. 20.

Za prodajo kolekov in tobaka na drobno, oziroma tudi za preskrbovanje zaloge tobaka na debelo, (203-2)

išče se zanesljiv mož,

ki je zmožen položiti varščino, ali zakonska dvojica brez otrok, z jako ugodnimi pogoji. Biti mera zmožen slovenskega in nemškega jezika, vešč v branji in računstvu. Naslov pove upravištvo „Slovenskega Naroda“.

Skladbe, zložil F. S. Vilhar.

Ravnokar je izšla druga knjiga teh glasbovnikov s sliko skladateljstvo. Zadržaj knjige je jako obilen in tako različen, da zamore zanimati vsacega, kdor se z glasbo bavi ali tudi samo poje. Cena knjige je 1 gl. 60 kr., zares izredno nizka. (194-4)
Knjiga se dobiva izključno pri samem skladatelji in naj se naročnina pošilja pod adreso: **F. S. Vilhar v Sisku.**

Semena.

Velikansko peso, nemško in domačo deteljo, vsake vrste trave, Kašeljski kaps, Ribniški krompir in fižol i. t. d.

priloga po najnižji ceni (156-5)

IVAN PERDAN v LJUBLJANI.

Umetne (138-12)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Travniki se dá v najem.

Tako imenovani Zalerjev travnik s senico (Heubehältnis) vred, ki je pri njej, dá se na jedno ali pa več let v najem.

Ta travnik je pri Glinicah, tik Tržaške ceste, meri 10 oral, 1074 sežnjev in daje odlično seno. — Kaj več pove

g. Janez Pirnat,

v Ljubljani, Kolodvorske ulice št. 24, I. nadstropje, na levo.

(209-3)

Przed użyciem.

Extrait de Noix
du Dr. Thomson.

Po użyciu.

Sredstvo, ki daje sivim lasem v 14 dneh prejšnjo barvo; ne barva niti kože, ne perila, temveč samo lase. Ako se hoče sive ali rdeče lase takoj črno ali rujavo pobarvati, treba je samo mojega **Extrait de Noix de Galle.**

Cena lončka: Extrait de Noix 3 gl., Extrait de Noix de Galle 2 gl. 50 kr. (710-6)

Zaloga v Ljubljani pri **Edvardu Mahr u,** parfumerji.

Dr. Spranger-Jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodci, omedlevici, glavobolju, trebušbolju, zasliženju, želodčni kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, škrofeljnom itd., proti zlatej žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedij. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekla 50 in 30 kr.

Pri gospodu **lekarji Svobodi,** pri Zlatem orlu, na Prešernovem trgu. (716-31)

Najnovejši!
Amerikanski tajni kabinet.
Čudežna živa glava „Kagliostro“
na mizi.

Vidi se do nedelje v Selenburgovih ulicah.

Govori, ugane in prorokuje vse, tudi če ga občinstvo samo povprašuje. Ugane vse zapisane številke, ure in minute na vsaki uri, kaka je veriga, barvo kamnov prstanov in prorokuje prihodnje življensko stanje.

Ustopenja: I. prostor: 20 kr., II. prostor: 10 kr.

Vsa naprava se p. n. občinstvu, ako to želi, tudi raztolmači. (215-2) S spoštovanjem **Janez Goller.**

Razprodaja vina.

Vlastelinstvo Lužnica razprodava iz nova počenši od 26. aprila in sledeče dni

500 hektolitrov
dobrega, starega, rumenega
vina,

kateri je (201-1)

v pivnici hiše kneza Turn-Taxis-a v Zagrebu,

hlica h. št. 107, na oglu Kolodvorske ceste.

Priporočilo.

Za prihajajočo

pomladansko sezono

priporočila podpisana tvrdka svojo bogato in raznovrstno zalogo francoskega in angleškega blaga najnovejše mode, izdeluje obleko po najmodnejšem in najrazličnejšem kroji ter jako solidno in po zmerni ceni. S spoštovanjem

(148-10)

F. Casermann.

Mejnarodna linija.
Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Germania“, odhod okoli 10. dne maja 1885.

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na

(216-1)

J. TERKULE,

generalnega pasaznega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano d' Ant. Poglayen,** generalnega agenta v Trstu.

VIZITNICE
v elegantnej obliki priporočila po ceni
„Narodna Tiskarna“
v Ljubljani.

ALOJZIJ KUNST,

čevljarska obrt in trgovina,

Židovske ulice št. 4, v Ljubljani, Židovske ulice št. 4.

Bogata zaloga različnih že narejenih

čevljev za gospe, gospode in otroke

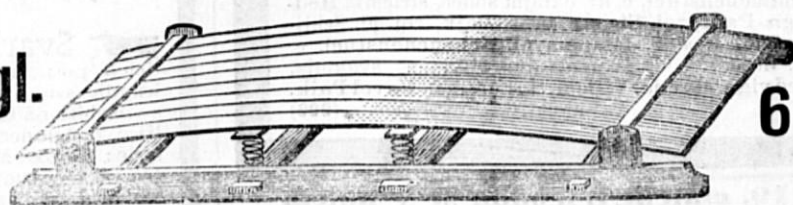
lastnega dela je vsakemu na izbér in ogled.

Vsakešne naročbe se točno in ceno izvrše. — Mere se skrbno hranijo in zapomnijo. — Pri naročbah po pošti naj se pošlje jeden čevlj za uzorec. (223-1)

C. kr. avstr. ogrsk. priv. (161-3)

motraci z lesenimi vzmetnicami.

6 gl.

6 gl.

nadomestilo za slamjače in žične ustavke, čisti, trajni in ceno izvrše. — Mere se skrbno hranijo in zapomnijo. — Pri naročbah po pošti naj se pošlje jeden čevlj za uzorec. (223-1)

Glavna zaloga: Dunaj, I., Maximilianstrasse 1.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.